

(hoofdstuk 2, in de paragraaf 'Het onderdrukingsapparaat') uiteenzetten, opereerden naast de *Sicherheitspolizei* het *Devisenschutzkommando* en de *Abwehr* (deze laatste met de bijbehorende recherche: de *Geheime Feldpolizei*). Het *Devisenschutzkommando* speurde naar overtreders van de geldende deviezenbepalingen en de *Abwehr* bestreed de spionage, de 'pilotenhulp' en het werk van de geheime agenten, zulks in samenwerking met de *Sicherheitspolizei* voorzover deze bij haar algemene bestrijding van de illegaliteit op groeperingen stuitte die op de gebieden van spionage en 'pilotenhulp' actief waren. Bij tijd en wijle werd evenwel tegen Nederlanders ook opgetreden door de *Feldgendarmarie* (de Duitse militaire politie) die nogal eens betrokken was bij het controleren van persoonsbewijzen; vooral bij grote acties (*razzia's* en het optreden tegen demonstranten en stakers) werd ook de *Ordnungspolizei*, de '*Grüne Polizei*', ingeschakeld, soms ook de *Waffen-SS*, en van de herfst van '44 af de *Wehrmacht*.

Naast de Duitse politie-organen was er de Nederlandse politie. Haar werd, zoals wij eveneens reeds in deel 4 uiteenzetten (hoofdstuk 15, in de paragraaf 'Beleid van de politie'), in '40 en begin '41 uitdrukkelijk door haar Nederlandse superieuren voorgeschreven dat zij alle gevallen van tegen de bezettende overheid gerichte actie aan de *Sicherheitspolizei* moest doorgeven – voor het centraliseren van de gegevens werd toen zelfs een apart, onder de Amsterdamse procureur-generaal mr. dr. J. A. van Thiel ressorterend bureau opgericht, hetwelk evenwel in maart '41 door Lages, hoofd van de *Aussenstelle der Sicherheitspolizei und des SD* in Amsterdam, opgeheven werd. Dat laatste betekende niet dat de Nederlandse politie nadien geen activiteit meer mocht ontplooiën die de bezetter te stade kwam. Speciaal bij het uitvoeren van grote arrestatie-acties en bij het uit hun woningen halen van Joden (en, in mei '44, van enkele honderden Zigeuners) werd steeds de Nederlandse politie ingeschakeld. Talrijke Nederlandse politiekrachten verrichtten deze en dergelijke taken met grote weerzin, hetgeen uiteraard aan de bezetter niet onbekend bleef; hij vormde dan ook in de loop van '41-'42 vooral in de grote stedelijke korpsen aparte formaties (de 'foute kernen', zoals wij ze genoemd hebben), hoofdzakelijk bestaande uit NSB'ers en andere pro-Duitse elementen. Die 'foute kernen' bewezen hem uit volle overtuiging hand- en spandiensten. Een aantal van hun leden werd zelfs rechtstreeks onder functionarissen van de *Sicherheitspolizei* geplaatst: zij kenden het Nederlandse milieu veel beter dan de Duitsers en hun medewerking werd door de *Sicherheitspolizei* als onontbeerlijk beschouwd. Vermeld zij overigens dat ook niet-'foute' politiemannen de *Sicherheitspolizei* belangrijke diensten bleven bewijzen – wij herinneren slechts aan de medewerking welke de Haagse en de Rotterdamse politie eind '42–begin '43 verleenden bij het